

A Fővárosi Ítéltábla a Kosik Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kosik Barbara ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a Fekete-Győr Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Fekete-Győr Ákos ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, és IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 30. napján kelt 19.P.25.915/2014/7. számú ítélete ellen az I-II. rendű felperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az I-IV. rendű alperesek a ... 2014. június 20-án „...” címmel megjelent cikkben, annak valótlan állításával, hogy a felperesi cégcsoport munkatársai dokumentumokkal igazolhatatlan szóbeli tanácsadást folytatnak, megsértették a felperesek (**I.rendű felperes neve** és II.rendű felperes neve) jóhírnevét.

Az I-IV. rendű alpereseket kötelezi a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől eltiltja.

Kötelezi az I-IV. rendű alpereseket, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését a ... nyolc napig tegyék közzé.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy személyenként tizenöt napon belül fizessenek meg az I-IV. rendű alpereseknek személyenként 30.000 (Harmincezer) - 30.000 (Harmincezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra személyenként 56.000 (Ötvenhatezer) - 56.000 (Ötvenhatezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I-IV. rendű alpereseket, hogy külön felhívásra fizessenek meg a Magyar Államnak személyenként 14.000 (Tizennégyezer) - 14.000 (Tizennégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetükben a felperesek annak megállapítását kérték, hogy az I-IV. rendű alperesek a ... internetes hírportálon ... napján „...” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, miszerint a ... „látatlanba kifizették”, „nem áll megalapozott szakértői tevékenység a ... mögött, hanem dokumentumokkal igazolhatatlan szóbeli tanácsadást folytatnak a cégcsoport munkatársai”, továbbá, hogy „a ..., a ... egymást átfedő munkákért számlázott az ...-nek” megsértették a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogukat. Kérték az alperesek kötelezését a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra, valamint elégtételadásra akként, hogy az alperesek a ... weboldalon 8 napig, valamint további két országos napilapban a saját költségükön tegyék közzé a valótlan állításokat tartalmazó és azért elnézést kérő közleményt.

Az I-IV. rendű alperesek ellenkérelemükben a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Személyenként kötelezte az I. és a II. rendű felperest, hogy fizessenek meg az alpereseknek személyenként 25.400 forint perköltséget, míg a II. rendű felperest kötelezte a Magyar Állam javára külön felhívásra 36.000 forint eljárási illeték megfizetésére. Megállapította, hogy az I. rendű felperes illetékmentessége folytán további 36.000 forint eljárási illeték az állam terhére marad.

A határozatának indokolásában idézte az Alaptörvény I. cikkének (1)-(2) bekezdésében, a VI. cikk (1) bekezdésében, a IX. cikk (1)-(2) bekezdésében, a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:1. § (3) bekezdésében, a 2:42. § (2) bekezdésében, a 2:43. § d) pontjában, a 2:45. § (2) bekezdésében, valamint a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1), (3) bekezdésében és a 14. § (1) bekezdésében írt szabályokat.

Abból indult ki, hogy a sérelmezett kijelentések egy közéleti, politikai jellegű kérdéssel kapcsolatosak, a PK 12. számú állásfoglalás alapján a sajtóközleményt a maga egészében vizsgálta. Rámutatott arra, hogy a felperesek tevékenységüket közpénzek felhasználásával végzik, így az azt érintő kritika a szólás- és véleménynyilvánítási szabadság fontos részét képezi.

Az egyes közlések tételes vizsgálata során a „látatlanba kifizették” kijelentést a véleménynyilvánítás kategóriájába tartozó, a rendelkezésre álló információk összegzéseként értékelte. Megállapította, hogy a cikk tartalmazza azokat a körülményeket, melyek alapján az újságíró levonta következtetéseit. A tárgybeli cikk tartalmához kapcsolódó közérdekű adat kiadása iránti perben az ... jogi képviselője nyilatkozott akként, hogy a minisztérium maga nem is látta a teljesítési igazolásokat, valamint azt, hogy ezek meglétéről „valamilyen úton-módon” kaptak tájékoztatást a miniszterelnökségtől. A sérelmezett kifejezés az újságíró olyan bíráló értékelése a kifizetések módjára vonatkozóan, melyet a felperesek túrni kötelesek.

A „nem áll megalapozott szakértői tevékenység a ... megbízása mögött, hanem dokumentumokkal igazolhatatlan szóbeli tanácsadást folytatnak a cégcsoport munkatársai” közlést nem fogadta el tényállításként, függetlenül attól, hogy az alperesek maguk sem vitatták azon felperesi álláspontot, hogy a közlés tényállítás. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ugyanakkor az, hogy egy szakértői tevékenység megalapozott-e vagy sem, különböző objektív és szubjektív szempontok szerinti értékelés eredményeként kialakult vélemény és nem tény. Ily módon a PK 12. számú állásfoglalás értelmében a véleménynyilvánítási szabadság részeként a jóhírnév sérelmét nem alapozza meg, miután nem tekinthető indokolatlanul sértő, bántó, megalázó közlésnek.

„A ..., a ... egymást átfedő munkákért számlázott az ...-nek” kijelentést olyan tényállításként értékelte, amely valótlanlansága esetén alkalmas a jóhírnév megsértésére, azonban e körben az alperesek a valóság bizonyítására vonatkozó kötelezettségüknek eleget tettek. A szerződés

megszövegezése, az elszámolás módja, és a csatolt számlákon rögzítettek alapján az állítás nem tartalmaz valótlanyságot, az egyes témakörök és részfeladatok átfedést mutatnak.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I-II. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben kérték az első fokú határozat megváltoztatását és a kereseti kérelmüknek helyt adó döntés meghozatalát. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását indítványozták. Hivatkoztak arra, hogy az elsőként sérelmezett közlés vélemény formájában kifejezett burkolt tényállítás, miután tényként közli, hogy „a ... dolgozatok ellenértékét anélkül fizette ki megrendelőként a minisztérium, hogy a tanulmányokat és a teljesítési igazolásokat látta volna”. A többes szám harmadik személyben történő megfogalmazással annak a látszatát keltik, hogy a felperesi társaságok részére anélkül került sor közpénz kifizetésére, hogy bárki ellenőrizte volna azt, illetve ténylegesen meggyőződött volna arról, hogy volt-e mögötte valós teljesítés.

Álláspontjuk szerint a másodikként kifogásolt közlés szintén vélemény formájában kifejezett, burkolt tényállítás. Az nem a pert kezdeményező újságíró értékítélete, hanem a „kormányzati forrásból” származó értesülései.

Megítélésük szerint a harmadikként sérelmezett kijelentés tekintetében tévesen jutott arra a következtetésre az első fokon eljáró bíróság, hogy az alperesek eleget tettek a valóság bizonyítására vonatkozó kötelezettségüknek. Az „átfed” ige használata azt a tényt állítja, hogy egy és ugyanazon munkáról mind a felperesek, mind a ... számlát állított ki a minisztérium felé.

Hivatkoztak arra, hogy a vállalkozási szerződésből egyértelműen megállapítható az, hogy egy tárgykörhöz többféle feladat is tartozik, illetve ugyanazt a feladatot több témakörhöz is kapcsolódóan is ellátandóként nevesíti. Az azonos megnevezés nem eredményezi azok nagyfokú tartalmi egyezőségét.

Érvelésük szerint a sajtóközlemény egésze utalásokkal, célzásokkal kelti azt a látszatot, hogy tényleges teljesítés nélkül, igazolhatatlan módon állított ki számlákat, jogtalanul kerültek közpénzek kifizetésre. Mindez alkalmas a gazdasági életben elfoglalt helyük negatív befolyásolására.

Az I-IV. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helyben hagyására irányult.

Az I.-II. rendű felperes fellebbezése túlnyomórészt nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az első fokon eljáró bíróság a rendelkezésre álló adatok mérlegelése alapján döntő részben helytállóan utasította el az alaptalannak talált felperesi keresetet. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában foglaltakkal - a kereseti kérelemben másodikként sérelmezett mondat második részének kivételével - egyetértett.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az első fokon eljáró bíróság teljes körűen és részletesen ismertette, így azokra a Fővárosi Ítéltábla csupán visszautal.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a közpénzek felhasználását érintő véleménynyilvánítási szabadság alapjoga kiemelt jelentőséggel bír. Nem hagyható azonban figyelmen kívül az, hogy a véleménynyilvánítási szabadság csak addig terjed, amíg az nem ütközik jogsértésbe, nem tartalmaz valótlan tényállítást.

Az elsőként kifogásolt közlés tekintetében a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy a felperesek által elkészített tanulmányok megrendelője a ... volt, a szerződéses megállapodás alapján járó díj

kifizetője pedig a ... volt. A jogvitában az alperesek a korábbi, a közérdekű adatigénylés tárgyában folyamatban volt peres eljárásban megtett alperesi nyilatkozattal támasztották alá azon állításuk valóságalapját, miszerint a minisztérium részéről a kifizetésekre a teljesítési igazolások ismeretének hiányában került sor. Ehhez képest a „látatlanba kifizették” közlés valóban olyan értékítéletként, véleményként értékelendő, amely nem nélkülöz minden valóságalapot.

Okszerűen jutott az elsőfokú bíróság a harmadikként kifogásolt közlés tekintetében arra a meggyőződésre, hogy az alperesek e körben a valóság bizonyítására vonatkozó bizonyítási kötelezettségüknek eleget tettek. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy maguk a felperesek is hivatkoztak arra, hogy egymásra figyelemmel adták be pályázatukat, együtt készítették el a tanulmányokat. A számlákon feltüntetett megnevezések azonossága alapján az alperesi következtetés levonására ugyancsak nem minden alapot nélkülözően került sor.

Osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a másodikként kifogásolt közlés első részét érintően kifejtett álláspontját is, mely szerint véleménynek minősül az, hogy egy szakértői tevékenység megalapozott-e vagy sem. Ugyanakkor a kifogásolt közlés második részét helyesen tényállításként kell értékelni. A „dokumentumokkal igazolhatatlan szóbeli tanácsadást folytatnak a cégcsoport munkatársai” közlés tényállítás voltát a peres felek maguk sem vitatták, az alperesek pedig a tényállítás valóságának bizonyítására vonatkozóan indítványt nem terjesztettek elő, előadásuk szerint ezzel kapcsolatos okirati bizonyítékok nem álltak rendelkezésükre. Azt az alperesek lényegében elismerték, hogy valójában nem csak szóbeli tanácsadás történt a megbízási szerződések alapján a felperesek részéről, hiszen a közérdekű adat kiadása iránti perben is csatolásra került a felperesek által írásban elkészített tanulmányok egy része.

Ekként a valótlan és jogsértő tényállítások vonatkozásában az új Ptk. 2:43. § d) pontja, a 2:45. § (2) bekezdése értelmében, figyelemmel a 2:51. § (1) bekezdés a) pontjában írtakra, a Fővárosi Ítéltábla a jóhírnévsértést megállapította.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és c) pontja alapján került sor a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől való eltiltásra és az elégtételadásra vonatkozó rendelkezésre. Ez utóbbi objektív jogkövetkezmény körében a Fővárosi Ítéltábla az elégtételadás megfelelő formájaként elegendőnek tartotta azt, ha az ítélet jogsértést megállapító rendelkezése a ... közzétételre kerül, tekintettel arra, hogy ugyanezen az internetes oldalon történt a jogsértés elkövetése is.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 21. § (1) bekezdése szerint a médiatartalom szolgáltató a jogszabályok keretei között önállóan dönt a médiatartalom közzétételéről és felelősséggel tartozik a törvényben foglaltak megtartásáért. A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdésben foglaltak nem érintik a médiatartalom szolgáltatónak felvilágítást adó személyek, valamint a médiatartalom szolgáltatóval munkaviszonyban, vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban álló, a médiatartalom előállításában résztvevő személyek - egyéb jogszabályok által meghatározott - felelősségét. Ezen rendelkezésből következően a médiatartalom előállításában közreműködő személyek felelőssége - részben akár a köztük fennálló szerződéses viszonyból adódóan - más jogterületek (így a büntetőjog, a polgári jog, munkajog) szabályai alapján ettől függetlenül megállapítható. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mind a négy alperes - a hírportál kiadója, az I. rendű alperes, a főszerkesztő II. rendű alperes, a rovatvezető III. rendű alperes és a cikkíró IV. rendű alperes -vonatkozásában alkalmazta a kért objektív jogkövetkezményeket.

Az elsőfokú bíróság határozatának részbeni megváltoztatására a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint került sor. Egyebekben a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta.

A perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott. A felperesek a 2015. február 19. napján megtartott tárgyaláson felvett jegyzőkönyvbe foglaltan nyilatkoztak, hogy a másodikként sérelmezett közlés tekintetében egészen pontosan azt a részt sérelmezik, amely szerint dokumentumokkal igazolhatatlannak minősítik a tevékenységüket. Ennek figyelembe vételével a Fővárosi Ítéltábla a pernyertesség-pervesztesség arányát 2/3-1/3-ad arányban állapította meg, az alperesek javára kedvezőbben. A másodfokú döntés eredményeként megváltozott pernyertesség-pervesztesség arányára tekintettel ekként a másodfokú bíróság az I., II. rendű felperes terhére személyenként 20-20.000 forint összegű elsőfokú, a másodfokú eljárásban pedig személyenként 10-10.000 forint összegű, azaz 30.000-30.000 forint összegű ügyvédi munkadíjból álló együttes első- és másodfokú perköltséget állapított meg, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában, (5) bekezdésében, 4/A. §-ában foglalt rendelkezésekre. Az I., II. rendű felperes kereseti kérelme folytán a 600.000-600.000 forint pertárgyérték alapul vételével (Itv. 39.§. (3) bekezdés) 2 x 36.000 forint összegű kereseti és 2 x 48.000 forint összegű jogorvoslati illeték (Itv. 42.§ (1) bekezdés a) pontja, 46.§. (1) bekezdés) összesen tehát 168.000 forint eljárási illeték került megelőlegezésre a tárgyi illetékfeljegyzési jog okán. Ennek harmadrészét, azaz 2 x 56.000 forintot kötelesek viselni az I., II. rendű felperesek, míg a fennmaradó 56.000 forintot egymás között egyenlő arányban, 14.000 forintos összeggel az I., II. rendű alperesek kötelesek az állam javára megfizetni. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul. A másodfokú eljárás során az I. rendű felperes nyilatkozott, hogy személyes illetékmentesség sem az első- sem a másodfokú eljárásban nem illette meg, ezért a Fővárosi Ítéltábla mindkét felperest kötelezte az eljárási illetékrész viselésére.

Budapest, 2016. február 9.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

ővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.719/2015/4.

A Fővárosi Ítéltábla a Kosik Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kosik Barbara ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a Fekete-Győr Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Fekete-Győr Ákos ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű

alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű, és IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.719/2015/3/II. számú ítéletének rendelkező részében a perbeli cikk megjelenésének dátumát akként javítja ki, hogy az helyesen ...-án jelent meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Ítéltábla hivatalból észlelte, hogy a kisítéletben a ... „...” című cikk megjelenésének dátuma tévesen került feltüntetésre. Az ítélet a 2016. február 9-én megtartott tárgyaláson is ennek megfelelően lett kihirdetve.

A fentiek miatt az ítélet rendelkező részében a cikk megjelenésének időpontja is tévesen 2014. június 20-ai dátumot tartalmaz, a ...-a helyett.

A másodfokú bíróság - hivatalból - a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 224. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a másodfokú ítéletet kijavította a rendelkező részben foglaltak szerint.

, 2016. február 17.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő